

Jeg troer virkelig ikke, at vi skulle aabne Døren alr for meget for en saadan Frihed, og det er derfor, jeg maa stemme imod Paragraphen.

Jungersen: Det forekommer mig, at den sidste ærede Taler lige saa meget anbefalede Udvalgets Forslag under § 1, som han var dette Forslag imod. Jeg deler ikke den Frygt, idetmindste ikke i det Omfang, som er blevet udtalt af de to ærede foregaaende Taler, at det vilde være farligt og betænkeligt at vedtage en Lovbestemmelse af en Bestaffenhed som den, der indeholdes i denne Paragraph. (Lindhart: Maa jeg bede om Ordet.) Man maa lægge Mærke til, at Paragraphen ikke siger, at Forældre og Børgere skulle have Ret til at kræve, at deres Børn skulle være frie, men den sætter Skolebestyrelsen istand til at give fritagelse for Forpligtelsen til Skolegang for et halvt Aar, naar den nemlig finder, at der er Anledning til at indrømme en saadan Frihed. Dette forekommer mig at være noget ganske Andet, end at give Forældre en Ret til at kræve en fritagelse for deres Børn. Det er vistnok saa, at en saadan Ret for Skolebestyrelserne til at fritage Børnene for Skolegang kan misbruges, men, dersom det iøvrigt maa erkendes, at der er nogen Nødvendighed tilstede, for at faae en saadan Frihed lovliggjort, saa maa man ikke vige tilbage, fordi man frygter for, at den saaledes givne Frihed kunde misbruges.

Jeg har tilladt mig at foreslaae et Par smaa Ændringer i Udvalgets § 1. Den ærede Ordfører for Udvalget har selv udtalt, at Udvalget oprindeligt gik ud fra den samme Anskuelse som den, jeg ved mit Forslag har søgt at gjøre gjældende, at nemlig Bestemmelsen nærmest angik Forholdet paa Landet, og at der derfor ikke kunde være nogen særdeles Anledning til at udvide den til en anden Tid af Aaret end Sommeren. Det forekommer mig ogsaa, at, hvis man blev staaende ved den Form, som Udvalget har givet Paragraphen, saaledes at Retten til at give fritagelse for Skolegang ikke er bunden til noget bestemt halvt Aar, vilde den let kunne fortolkes derhen, at, naar et Barn ved de halvaarlige Skoleprøver besaandtes at være i Besiddelse af

antagelige Kundskaber, vilde man kunne fornye fritagelsen for det næste halve Aar, og saaledes vilde man komme ind paa en aldeles ny Vej, som jeg ikke troer kan være tilstigtet ved Bestemmelsen. Man vilde kunne komme til at fritage Børn aldeles for Skolegang, naar de engang ved Hjælp af Skolen vare komne paa et Standpunct, som var anseet for „antageligt“, og de saa siden paa en tilfredsstillende Maade holdt dette vedlige. Jeg tør derfor, uanseet den Grund, der er anført af den ærede Ordfører, nemlig et Ønske fra Rigsstadernes Side, troe, at det dog vilde være hensigtsmæssigt at vedtage Paragraphen i den Form, som jeg har tilladt mig at bringe i Forslag.

Boesen: Som det vil sees af Betænkningen over den foreliggende Sag, ere alle Udvalgets Medlemmer tilfodst blevene enige; men vi have ingenlunde Alle været enige fra første Begyndelse af, da vi sammentraadte. Jeg har havt ikke saa Betæneligheder ved dette Lovforslag, og, da jeg ikke sætter saa stor Priis paa denne Lov, eller mener, at der vil kunne opnaaes Saameget derved, som de andre Medlemmer af Udvalget have meent, saa indtager jeg altsaa en noget særegen Stilling i denne Sag, og jeg skal derfor tillade mig kortelig at udtale mig over de enkelte Paragrapher, og da først over den Paragraph, som nu er under Forhandling. Jeg troer ikke, at der er saa stor Fare ved at gaae ind paa den foreslaaede Bestemmelse, idet den kun gaaer ud paa at give Forældre en Ret, som de ofte nødsages til at tage sig selv. Jeg mener derfor, at den vil opmuntre og tilskynde mange Forældre til tidligere end ellers og til andre Tider at lade deres Børn saa meget sluttigere og stadigere besøge Skolen, og endelig mener jeg, og der paa lægger jeg særdeles Vægt, at Børnene ville blive holdte til Hjemmesid, at Undervisningen i Hjemmet vil befordres og fremmes. Den ærede Rigsdagsmand for Aalborg Amts 3die Valgkreds (Jungersen) har stillet et Ændringsforslag, som gaaer ud paa, at Ordet „Examen“ forandres til „Foraarsexamen“ og „Halvaar“ til „Sommerhalvaar“; han tænker da nærmest paa den Tid, da der for Landboerne er meest Trang til en saadan Bestem-